Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2013*

Tuomion tulkinta — Tutkimatta jättäminen

Asiassa C-496/09 INT,

jossa on kyse asiassa C-496/09, komissio vastaan Italia, 17.11.2011 annetun tuomion tulkintapyynnöstä, joka on tehty 14.2.2013 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 158 artiklan nojalla,

Italian tasavalta,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: varapresidentti K. Lenaerts, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis ja D. Šváby (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: N. Jääskinen,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Italian tasavalta on unionin tuomioistuimen kirjaamoon 14.2.2013 toimittamallaan kirjelmällä tehnyt tulkintapyynnön asiassa C-496/09, komissio vastaan Italia, 17.11.2011 annetun tuomion (Kok., s. I-11483; jäljempänä tuomio, jonka tulkintaa on pyydetty) perustelujen 52, 55 ja 68 kohdasta sekä tuomiolauselman 2 kohdasta.

2 Italian tasavalta pyytää unionin tuomioistuinta tulkitsemaan

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

— kyseisen tuomion perustelujen 52, 55 ja 68 kohdassa sekä tuomiolauselman 2 kohdassa esiintyvää ilmaisua ”määrät, jotka ovat vielä perimättä takaisin tämän tuomion julistamispäivänä” siten, että se koskee määriä, jotka ovat vielä perimättä takaisin päivänä, jona oikeudenkäyntimenettelyssä päättyi todisteluvaihe, eli hetkellä, jona se menettelyllinen tosiasiallinen tilanne kiteytyi, jonka perusteella unionin tuomioistuin ratkaisi asian, ja

— kyseisen tuomion perustelujen 52, 55 ja 68 kohdassa sekä tuomiolauselman 2 kohdassa käytettyä ilmaisua ”joiden takaisinperintää ei vielä ole toteutettu tai näytetty toteen kyseessä olevan ajanjakson päättyessä” siten, että Euroopan komission on otettava huomioon sen arvioidessa puolivuosittain Italian tasavallan edistymistä asianomaisten tukien takaisinperinnässä paitsi asiakirjat, jotka liittyvät kyseiseen puolen vuoden ajanjaksoon ja jotka on saatettu komission tietoon ennen kyseisen ajanjakson päättymistä, myös kaikki asiakirjat, jotka liittyvät puolen vuoden viiteajanjaksoon.

Tuomio, jonka tulkintaa on pyydetty

3 Tuomiolla, jonka tulkintaa on pyydetty, unionin tuomioistuin ratkaisi asian seuraavasti:

”1) Italian tasavalta ei ole noudattanut työllisyyden edistämiseen tähtäävistä Italian tukitoimenpiteistä 11.5.1999 tehdyn komission päätöksen 2000/128/EY [(EYVL 2000, L 42, s. 1)] ja EY 228 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut Euroopan yhteisöjen komission EY 228 artiklan nojalla 1.2.2008 antamassa perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä kaikkia tarvittavia toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asiassa C-99/02, komissio vastaan Italia, 1.4.2004 annetun tuomion [Kok, s. I-3353], joka koskee kyseisellä päätöksellä sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen tukien perimistä takaisin tuensaajilta.

2) Italian tasavalta velvoitetaan maksamaan Euroopan komissiolle ’Euroopan unionin omat varat’ -tilille uhkasakko, jonka määrä lasketaan kertomalla 30 miljoonan euron suuruinen perusmäärä sääntöjenvastaisten ja yhteismarkkinoille soveltumattomien tukien, joiden takaisinperintää ei vielä ole toteutettu tai näytetty toteen kyseessä olevan ajanjakson päättyessä, prosenttiosuudella kaikista määristä, jotka ovat vielä perimättä takaisin tämän tuomion julistamispäivänä, ja uhkasakko maksetaan kultakin puolivuotisjaksolta, jolla asiassa C-99/02, komissio vastaan Italia, 1.4.2004 annetun tuomion noudattamisen kannalta tarpeellisten toimenpiteiden toteuttaminen viivästyy, tämän tuomion antamisesta alkaen siihen asti, kunnes kyseinen 1.4.2004 annettu tuomio on pantu täytäntöön.

3) Italian tasavalta velvoitetaan maksamaan Euroopan komissiolle ’Euroopan unionin omat varat’ -tilille 30 miljoonan euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.

- -”

Asianosaisten huomautukset

4 Italian tasavalta väittää ensiksi, että ilmaisun ”tuomion julistamispäivänä” tulkinta siten, että se koskee tilannetta 17.11.2011 eli tuomion, jonka tulkintaa on pyydetty, julistamispäivänä, eikä siten, että se koskee tilannetta menettelyn tutkintavaiheen päättymispäivänä, altistaa sen kohtuuttomille seurauksille, koska se merkitsee suurempaa sen maksettavaksi määrättyä uhkasakkoa. Tämä tulkinta on sen mukaan myös EY 228 artiklan 2 kohdassa määrätyn uhkasakkojärjestelmän logiikan vastainen, koska sen mukaan uhkasakon määrä riippuu seikasta, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion hallinnassa, ja koska siinä uhkasakko irrotetaan tilanteesta, jonka unionin tuomioistuin ottaa huomioon sen suuruuden määrittämiseksi.

5 Italian tasavalta väittää toiseksi, että ilmaisun ”joiden takaisinperintää ei vielä ole toteutettu tai näytetty toteen kyseessä olevan ajanjakson päättyessä” tulkinta siten, että komissio ei voi ottaa huomioon todisteita, jotka kyseinen jäsenvaltio on toimittanut asianomaisen puolivuotisjakson päättymisen jälkeen sitä koskevan uhkasakon määrittämiseksi, paitsi ei ole tarpeen edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Italian annetun tuomion täytäntöönpanon varmistamiseksi, se myös on ristiriidassa nykyään SEU 4 artiklan 3 kohtaan perustuvan vilpittömän yhteistyön periaatteen kanssa.

6 Komissio katsoo puolestaan, ettei Italian tasavallan tekemää tulkintapyyntöä voida ottaa tutkittavaksi, koska tuomio, jonka tulkintaa on pyydetty, ei ole epäselvä sisällykseltään eikä ulottuvuudeltaan, ja että sillä pyritään lähinnä asettamaan kyseenalaiseksi kyseisen tuomion selkeä sisältö ja muuttamaan sen ulottuvuutta Italian tasavallan hyväksi.

Tulkintapyynnön tarkastelu

7 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 158 artiklan 1 kohdassa todetaan, että jos tuomio tai määräys on epäselvä sisällykseltään tai ulottuvuudeltaan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaan unionin tuomioistuin tulkitsee sitä sellaisen asianosaisen tai unionin toimielimen pyynnöstä, joka osoittaa sen koskevan etuaan.

8 On todettava, että oikeuskäytännön mukaan tulkintapyynnön tutkittavaksi ottaminen edellyttää, että sen kohteena ovat kyseessä olevan tuomion tuomiolauselma sekä sen pääasialliset perustelut ja että sen tavoitteena on mahdollisesti tuomion sisällystä ja ulottuvuutta koskevan epäselvyyden ja monimerkityksisyyden poistaminen siltä osin kuin kyseisellä tuomiolla piti ratkaista unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu asia. Tulkintapyyntöä ei näin ollen voida ottaa tutkittavaksi, jos se koskee kysymyksiä, joita ei ole ratkaistu kyseessä olevassa tuomiossa (asia C-114/08 P(R)-INT, Pellegrini v. komissio, unionin tuomioistuimen presidentin määräys 20.4.1020, 6 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

9 Käsiteltävän tulkintapyynnön ensimmäisestä kohdasta on todettava, että tuomion, jonka tulkintaa on pyydetty, 52, 55 ja 68 kohdassa esitettyjen perustelujen mukaisesti sen tuomiolauselmassa tarkoitetaan nimenomaisesti kyseisen tuomion julistamispäivää viitepäivänä vielä takaisin perimättä olevien tukien sen kokonaismäärän vahvistamiseksi, joka on perustana laskettaessa uhkasakkoa, jonka määrä on vähenevä ja jonka maksamiseen kyseinen jäsenvaltion on tuomittu.

10 Tämän pyynnön toisen kohdan osalta on myös kiistatonta, että tuomion, jonka tulkintaa on pyydetty, tuomiolauselman täysin kirjaimellisen tulkinnan perusteella komission on otettava huomioon niiden tukien prosenttimäärän laskemiseksi, joiden on katsottava olevan takaisin perimättä tietyn puolivuotiskauden päättyessä, yksinomaan asiakirjatodisteet, jotka se on saanut ennen asianomaisen ajanjakson päättymistä.

11 Tästä on riittävää todeta, että Italian tasavallan pyynnön kahdella kohdalla pyritään asettamaan kyseenalaiseksi tuomion, jonka tulkintaa on pyydetty, tuomiolauselman tällaisen täysin kirjaimellisen tulkinnan seuraukset. Tällaista kyseenalaistamista ei voida sovittaa yhteen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan, unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 158 artiklan 1 kohdan eikä unionin tuomioistuimen antamien tuomioiden lainvoimavaikutuksen kanssa.

12 Koska tuomio, jonka tulkintaa on pyydetty, ei ole millään tavoin epäselvä sisällykseltään eikä ulottuvuudeltaan, tulkintapyyntö on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

13 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Italian tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on määrännyt seuraavaa:

1) Tulkintapyyntö hylätään.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset